

Dobrý den,

z pověření ředitele odboru Vám k Vašemu e-mailovému dotazu sděluji následující:

Podle Vašeho e-mailu má česká firma v úmyslu vyrábět na zakázku pro německou firmu výrobek z materiálu, který dodává německý zákazník (měď a slitina spojená s plastem), přičemž by byl zpět do Německa dodáván jak výrobek, tak zbytkový materiál. Vše by bylo po celou dobu majetkem německého zákazníka. Česká firma nepovažuje vznikající odřezky za odpad. Dotaz je zaměřen na režim nakládání s odřezky a zbytky ve vztahu k zákonu o odpadech (např. evidenci odpadů) a k pravidlům pro přeshraniční přepravu odřezků a zbytků.

Odpověď na Váš dotaz vychází z definice pojmu odpad, která je stanovena v § 3 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“).

Odřezky a zbytky vznikající při výrobě výrobků definici odpadu podle § 3 odst. 2 zákona o odpadech naplňují („pokud vlastník v řízení o odstranění pochybností podle § 78 odst. 2 písm. h) neprokáže opak, předpokládá se úmysl zbavit se movité věci příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, a) která vzniká u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání jako vedlejší produkt při výrobě nebo přeměně energie, při výrobě nebo nakládání s látkami nebo výrobky nebo při jejich využívání nebo při poskytování služeb, nebo b) jejíž původní účelové určení odpadlo nebo zaniklo.“) Není přitom podstatné, zda je vlastníkem materiálu zahraniční objednatel nebo česká společnost. Odřezky a zbytky vznikají při činnosti českého výrobce a český výrobce je tedy jejich původcem.

Pouze při splnění zákonem stanovených podmínek by odřezky a zbytky mohly být považovány za vedlejší produkt, který se nestal odpadem, v souladu s § 3 odst. 5 zákona o odpadech. Vedlejší produkty se nestanou odpadem jen tehdy, když splňují všechna kritéria stanovená v ustanovení § 3 odst. 5 („movitá věc, která vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, se nestává odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud a) vzniká jako nedílná součást výroby, b) její další využití je zajištěno, c) její další využití je možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než je běžná výrobní praxe, a d) její další využití je v souladu se zvláštními právními předpisy a nepovede k nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.“) Při přeshraniční přepravě by navíc musel s klasifikací odřezků a zbytků jako vedlejšího produktu (ne-odpadu) souhlasit i příslušný orgán místa určení (viz dále).

Pokud odřezky a zbytky budou považovány za odpad, vztahují se na českého výrobce jako na původce odpadů všechna relevantní ustanovení zákona o odpadech. Na přeshraniční přepravu se pak vztahují příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, o přepravě odpadů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení 1013/2006“), které je přímo použitelné ve všech členských státech EU.

Ve Vašem dotazu není blíže specifikováno, jaké je složení materiálu a jak by s odřezky a zbytky bylo nakládáno po jejich vrácení do Německa. Odpověď tedy vychází z předpokladu, že by vrácené odřezky a zbytky byly určeny k využití.

Odpady určené k využití se pro účely přeshraniční přepravy zařazují podle příloh nařízení 1013/2006. V závislosti na složení odřezků a zbytků by předmětný odpad mohl být zařazen buď do zeleného seznamu (příloha III, IIIA, IIIB) a podléhal by pouze obecným požadavkům na informace podle čl. 18 a přílohy VII nařízení 1013/2006, nebo by byl považován za odpad příp. směs odpadů neuvedenou v žádné z příloh nařízení 1013/2006, a podléhal by postupu předchozího písemného oznámení a písemného souhlasu.

Podle ustanovení čl. 28 nařízení 1013/2006 platí, že pokud jsou názory příslušného orgánu místa odeslání a místa určení na zařazení odpadů pro účely přeshraniční přepravy rozdílné (odpad / ne-odpad; odpad zařazený do příl. III, IIIA, IIIB / odpad zařazený do příl. IV), řídí se klasifikace odpadů názorem toho příslušného orgánu, který je přísnější.

Pokud by odřezky a zbytky splňovaly všechny podmínky podle ustanovení § 3 odst. 5 zákona o

odpadech a s jejich klasifikací jako ne-odpadu by souhlasil i příslušný orgán místa určení, tj. německý místně příslušný orgán pro přeshraniční přepravu odpadů, nařízení 1013/2006 by se na jejich přeshraniční přepravu nevztahovalo.

Pro úplnost ještě uvádím, že podle zákona o odpadech není Ministerstvo životního prostředí oprávněno rozhodovat o tom, zda se věc považuje za odpad. Tuto kompetenci má pouze krajský úřad, který podle § 78 odst. 2 písm. h) zákona o odpadech rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 považuje za odpad, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního úřadu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti.

Nicméně pokud je otázka odpad / ne-odpad posuzována pro účely přeshraniční přepravy, je nutné upozornit, že ani rozhodnutí krajského úřadu, které by podle českého zákona o odpadech určilo, že se předmětné odřezky a zbytky nepovažují za odpad, by nebylo použitelné v případě, že by podle čl. 28 nařízení 1013/2006 musel být akceptován případný přísnější názor příslušného orgánu místa určení, že odřezky a zbytky jsou odpadem.

S pozdravem

Ing. Jana Samková
Odbor odpadů
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 00 Praha 10

Jana Samkova
Department of Waste Management
Ministry of Environment of the Czech Republic
Vrsovicka 65
100 00 Praha 10

E-mail: jana.samkova@mzp.cz
Tel: +420 267 122 014
Fax: +420 267 311 545

Ministerstvo životního prostředí